

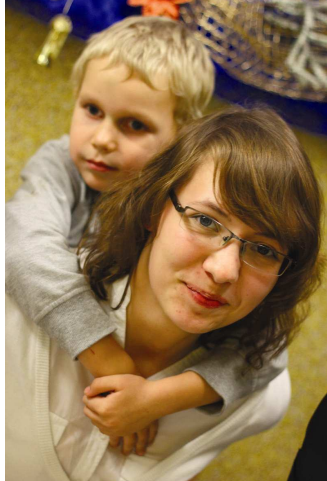
STYCZEŃ 2013
NUMER 229

SPIES

WWW.KATARZYNA.KATOWICE.OPOKA.ORG.PL

MIESIĘCZNIK PARAFII ŚW. KATARZYNY W JASTRZĘBIU GÓRNYM

Podobnie jak rok temu, postanowiliśmy towarzyszyć św. Mikołajowi w odwiedzinach u dzieci, które mieszkają w ognisku wychowawczym przy ul. Opolskiej. Jeszcze w listopadzie rozpoczęliśmy przygotowania, żeby drogi Święty nie musiał się najeść wstydu za swój orszak. Tak więc – zbieraliśmy słodycze, pakowaliśmy paczki, rysowaliśmy na reklamówkach sympatyczne obrazki, szukaliśmy odpowiednich strojów, by udawać aniołki, diabełki i renifery, a ksiądz Grzegorz dodatkowo szukał wszędzie kapadostera i stroił gitarę. No i w końcu się tam zjawiliśmy. Święty Mikołaj rozdał prezenty i usiadł sobie na krzeselku – był bardzo zmęczony

drogą, gdyż jego sanie ciągnął odrobinę złośliwy renifer. Tam odwiedzały go dzieci, żeby posiedzieć sobie trochę na jego kolanach.

A my rozpoczęliśmy zabawy z dziećmi i trudno powiedzieć komu sprawiały one więcej radości...

Po konkurencjach, w których o dziwo nie zwyciężyła drużyna Księdza, przyszedł czas na gitarę, śpiewy, muzyczne zabawy i nieśmiertelne „mustangi”

I w sumie nie wiadomo komu było bardziej żal, że zrobiło się późno i musieliśmy już sobie pójść...

Wielkie dzięki dla św. Mikołaja, aniołków, diabełków i Księdza za zorganizowanie wszystkiego i podarowanie wolnego czasu i szczypty trudu...

Wielkie dzięki dla dzieci za uściski, radość i ciepło, które zostało w nas...

Ala Kaczorowska

zdjęciu. Oczywiście goście zostali zaproszeni nie tylko po to, by delektować się chrupkami i oceniać smak ciasta. Zobaczyli także świętą scenkę, w której zagrały animatorki Ola i Pola, a podczas oglądania prezentacji, starsi mogli odszukiwać na zdjęciach znajomych z dzieciństwa, ponieważ Ksiądz umieścił na slajdach fotografie z całych 30 lat istnienia grupy Dzieci Maryi w naszej parafii.

Jednak chyba największą radość, sprawił rodzicom czas, gdy ich dzieci otoczyły Księdza gitarzystę i zaczęły śpiewać swoje ulubione piosenki, tańcząc przy tym i pokazując w niezwykle uroczy sposób.

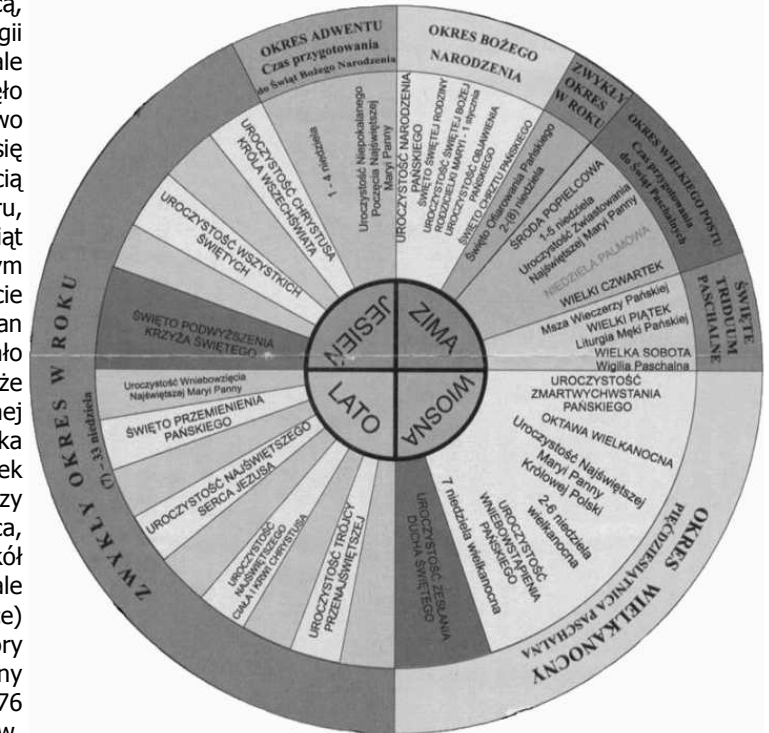
Nie brakło też podziękowań. Ksiądz zwrócił się z nimi do Animatorów, które wkładają wiele serca i pomysłowości w cosobotnie spotkania, a dzieci przygotowały dla Księdza super laurkę i podarowały Mu ciepłe kapcie – pluszowe pieski, bo podobno takie się Księdzu podobały u kogoś na nogach podczas jakiejś kolędy... A jak się takie podobały, to takie dostał...

No a na koniec trzeba było jeszcze trochę posprzątać, dziękujemy Mamom, które pomogły w tych porządkach. **Ala Kaczorowska**

Św. Teresa z Avilla umierała w nocy z 4 na 15 października 1582 roku. Tak, to nie pomyłka w druku! Czy jest możliwy w ogóle taki zapis daty, szczególnie, że dotyczy jednej nocy? Niech ten krótki artykuł rozwieje nasze wątpliwości.

Dopiero co zmienialiśmy nasze kalendarze, małe i duże, naścienne, biurkowe i kieszonkowe - czy zastanawia nas to co zawierają? Nieustający wpływ czasu wcale nas nie dziwi, co najwyżej martwi, lecz co ma to wspólnego z wiarą? ... Ano wiele! Sam Bóg, który stwarza ziemię, przestrzeń. Stwarza też czas, w którym żyjemy, czas naszego życia, który został nam dany w skomplikowanych relacjach ludzkich, indywidualnych i społecznych, losach narodów państw – nasz czas – dlatego mierząc go uświadamiamy sobie jego wpływ doświadczając naszej ulotności, ułomności nade wszystko daru Pana Boga – jakim jest nasze życie w konkretnym historycznym czasie. Cykliczność zmieniających się warunków życia w czasie, jest podstawą powtarzalności rytuałów religijnych, powtarzalności świąt, w których wspominamy, uobecniamy prawdy naszej wiary. To dlatego kalendarz odmierzając ograniczony czas, jak witraż wskazuje nam rzeczywistość poza nim się znajdującą, ponadczasową – naszą relację z Wiecznym Bogiem. Wiele religii używa kalendarza opartego na cyklu księżyca (np. Islam), ale chrześcijaństwo, które wzrastało w Imperium Rzymskim przejęło kalendarz słoneczny. Kościół nie interesował się szczegółowo liczeniem czasu aż do IV w., w którym to wieku pojawia się zarysowany ogólnie rok liturgiczny ze swoją powtarzalnością świąt. Zainteresowanie kalendarzem wzrosło w obliczu sporu, który dotknął Kościół, dotyczącego daty obchodów świąt wielkanocnych. Kiedy Jezus zmartwychwstał? Kiedy, w którym dniu tą uroczystość obchodzić? W niedzielę najbliższą dacie zmartwychwstania czy może w samym dniu 14 nissan (wypadałoby to w różne dni tygodnia)? Tak więc należało dokonać radykalnych ustaleń. Sobór w Nicei w 325 ustalił, że będzie ono obchodzone w niedzielę po pierwszej wiosennej pełni księżyca. Datę równonocy ustalono na 21 marca (taka data przypadała w 325 r. I odtąd jest to kalendarzowy początek wiosny). Ale już w VIII wieku zauważono rozbieżność pomiędzy liczeniem dni a rokiem słonecznym. Po 128 latach różnica, pomiędzy kalendarzem a rzeczywistym obiegiem ziemi wokół słońca wynosiła już jeden dzień. Równonoc wypadała nie 21 ale 22 marca. Rok słoneczny (czas w którym ziemia obiega słońce) okazał się dłuższym o 11,25 minuty niż ukazuje kalendarz (który liczy tylko dni, ale nie minuty i sekundy). Próby zmiany kalendarza nie udawały się początkowo. Ostatecznie w 1576 papież Grzegorz XIII powołał specjalną komisję astronomów. Nowy kalendarz wszedł w życie 21 marca 1582 roku. Zadekretowano, że lata kończące wiek, a nie dzielące się przez 400 nie będą latami przestępnymi. Zakłada różnicę pomiędzy rokiem słonecznym a liczyonym

W Konstancynopolu określono, że lata kończące wiek podzielne przez 900 będą przestępnymi jeśli reszta wynosi 200 lub 600 daje to dokładność jednego dnia na 44 tysiące lat. Ale co zrobić z dniami, które już od 325 roku do roku 1582 narosły w kalendarzu? W tymże roku różnica wynosiła już 10 dni! Postanowiono je po prostu uciąć! I tak po dniu 4 października miał nastąpić dzień 15 października. Właśnie w tę noc umarła Św. Teresa z Avilla, której datę śmierci zapisuje się właśnie jako noc z 4 na 15 października 1582 r. Wprowadzony zreformowany kalendarz nazwano „gregoriańskim” w przeciwieństwie do juliańskiego, który obowiązywał do tej pory (nazwany tak ze względu na cezara Juliusza, który zreformował wcześniejszy kalendarz rzymski w roku 45. p. Ch. wprowadzając wtedy znany nam rok przestępny). Kalendarz ten wprowadzono stopniowo. Spotkał się on z oporem protestantów i prawosławnych. Polska przyjęła kalendarz już 1582 roku. Wraz z nami Hiszpania, Portugalia i Włochy, Francja dopiero 20 grudnia tegoż roku. Austria dwa lata później. Prusy w 1610 r., Niemcy w 1700 r., Anglia w 1752 r, Rosja w 1918 r. Cerkiew (Kościół prawosławny) nigdy nie wprowadziła tej reformy dlatego różnica pomiędzy obydwojema kalendarzami (gregoriańskim i juliańskim) wynosi dziś jak łatwo policzyć 13 dni, co więcej coraz bardziej wzrasta. Kalendarz to jednak przecież nie tylko „liczydło” wskazujące nam wpływ czasu, oprócz dni, miesiące wpisujemy w niego ważne wydarzenia, rocznice, o których nie chcemy zapomnieć. Kalendarz w Kościele zawiera zatem cały szereg wspomnień, świąt i uroczystości. Kościół powszechny jak i partykularne mają swoje pokrywające się ze sobą kalendarze liturgiczne. Niemal każdego dnia wspominamy jakichś świętych lub błogosławionych, stąd i w świeckich kalendarzach pojawiają się ich imiona, co wielu daje powód do uczczenia swoich patronów. Najważniejsze są w naszym kalendarzu Uroczystości, szczególnie te, które odnoszą się do wydarzeń z życia Pana Jezusa, wtedy w kościele podniosłe sprawuje się Eucharystię śpiewając

hymn: „Chwała na wysokości Bogu” oraz odmawiając „Wyznanie wiary”. W święto liturgiczne śpiewany jest hymn: „Chwała na wysokości Bogu”, ale nie ma wyznania wiary. We wspomnieniu, z których jedno są obowiązkowe inne dowolne, Msza św. celebrowana jest bez wyżej wymienionych części. Nazwy: uroczystość, święto czy wspomnienie mogą być nieco mylące, w potocznym bowiem języku używamy ich zamiennie. Nie wszystkie uroczystości są tzw. „świętami nakazanymi”, w które to dni mamy obowiązek uczestniczyć we Mszy św. Bywa i tak, że zwykłe wspomnienie liturgiczne wielu traktuje w randze uroczystości np.: Środę Popielcową, kiedy to nie ma obowiązku uczestniczenia w liturgii. Niech te drobne wskazówki przyczynią się do głębszej refleksji na danym nam i wpływającym czasem.

Ktoś

Redakcja gazety SPES zaprasza do współpracy przy tworzeniu pisma. Wszelkie uwagi oraz propozycje proszę wysyłać na adres comtelafere@poczta.onet.pl Na ten adres należy również przysyłać artykuły, sprawozdania i zdjęcia z wydarzeń ważnych dla grup parafialnych czy też dla całej parafii oraz życzenia, które możemy umieścić w rubryce Serdeczności. Aby plik mógł być umieszczony w odpowiednim numerze gazety, należy przesać go do redakcji **do 20 dnia miesiąca**, poprzedzającego miesiąc ukazania się czasopisma.

Redakcja

Podsumowanie duszpasterskie roku 2012

„Wszystkim tym, którzy przyjęli Słowo Boże dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi”(J 1). Przeżywaliśmy ten rok jako tajemnicę „Kościoła, który jest naszym domem”.

Nasza Parafia przeżywała wielką uroczystość. Arcybiskup Wiktor Skworc 8 lipca 2012r. nadał naszej świątyni tytuł: Sanktuarium Bożej Opatrzności. To wielkie wyróżnienie, zaszczyt i zobowiązanie. Dekret Arcybiskupa o możliwości zyskiwania odpustów zupełnych w naszej diecezji w Roku Wiary wymienia nasze Sanktuarium jako jedno z jedenastu Sanktuariów, gdzie odpusty zupełne możemy zyskiwać.

Uroczystość ogłoszenia Sanktuarium była też niejako zwieńczeniem 26 letniej posługi pasterskiej Ks. proboszcza Wacława Basiaka, który w dniu 28 lipca dekretem Abpa przeszedł na emeryturę i zamieszkał w Domu Księża Emerytów w Katowicach. To on dzięki ofiarności parafian przeprowadził remonty i pięknie odnowił tę świątynię, aby była wyrazem Chwały Bożej i radością wspólnoty parafialnej.

Bóg Zapłać Ks. Proboszczowi Seniorowi za wszystkie lata posługi sakramentalnej, za głoszenie Słowa Bożego, za wszelką posługę duszpasterską w parafii. Bóg Zapłać za wszelkie podjęte i wykonane inwestycje, za otwarte serce na wszelkie grupy, ruchy i stowarzyszenia, które działają przy parafii. Niech Pan Bóg go błogosławi i obdarza obficie łaską zdrowia oraz wspomaga w dalszej służbie kapłańskiej.

„W (Nim) Chrystusie było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła”(J 1).

Ponad miesiąc temu rozpoczęliśmy wraz z całym Kościołem przeżywanie Roku Wiary. Boża Opatrzność, której powierzamy naszą parafię niech umacnia, rozwija i pogłębia naszą wiarę, aby każdy mógł coraz ufniej budować osobistą relacją z Bogiem w swoim życiu osobistym, w rodzinie, w budowaniu relacji z drugim człowiekiem, w pracy zawodowej, we wszystkich sprawach trudnych i radosnych. Modlitwa osobista i wspólnotowa, za siebie i za drugiego człowieka to klucz do drogi dojrzewania w wierze. Eucharystia oraz sakrament pokuty i pojednania to spotkanie z Bogiem, w których mamy szansę zaufać Jemu jako naszemu Zbawcy. Na zaufaniu i miłości najpewniej rozwija się osobisty kult Bożej

Opatrzności.

Jaki był ten rok w duszpasterstwie?

Statystyka duszpasterska za 2012 r.

Parafia liczy: 7588 osób

W parafii mieszka: 2873 rodzin

Z kolędą odwiedzone: 2156 rodzin

Na terenie parafii mieszka: 105 zadeklarowanych ateistów i innowierców

Ochrzczono: 67 dzieci

Do I Komunii św. przystąpiło: 84 dzieci

Bierzmowanych zostało: 63 osób

W niedzielnej Mszy św. uczestniczy: ok. 35% wiernych parafian

Komunii św. rozdzielono 96 000

Do chorych zaniesiono 1366 Komunii św.

Z sakramentami św. odwiedzone: 98 osób chorych

Sakrament małżeństwa 26 par

Do domu Ojca odeszło 70 osób

W intencji parafian odprawiono: 58 Mszy św.

Parafia ma także wymiar materialny – utrzymuje się dzięki ofiarności parafian.

W ciągu minionego roku zebrano z niedzielnych kolekt:

Na parafię: 84 475 zł.

Na Archidiecezję: 16 968 zł.

Na WSSD: 7 403 zł

Na WT UŚ i KUL 10 423 zł.

Na misje 5 954 zł.

Na inne cele: 16 360 zł.

Opłaty cmentarne: 40 720 zł.

Inne dochody 112 280 zł.

Koszty utrzymania parafii wyniosły:

Remonty i inwestycje 68 966 zł.

Utrzymanie parafii i cmentarza 164 147 zł.

Bóg Zapłać za tak wielką ofiarność.

Wdzięczności tej nie da się wyrazić słowami.

Niech w nowym Roku 2013 wyrazem naszej głębokiej wiary i wspólnoty Kościoła będzie jeszcze lepiej i piękniej przeżywana Eucharystia.

• **Procesja z darami** – wyraz daru chleba i wina wszystkich zgromadzonych na Eucharystii, aby mogły się stać Ciałem i Krwią Chrystusa. Nie bójmy się przynieść te dary do ołtarza.

• **Procesja do Komunii św.** niech będzie wyrazem naszego zdążania na spotkanie z Panem. Bez pośpiechu odchodźmy od miejsca rozdzielania Komunii św. kierując się na zewnątrz procesji. Zachowajmy spokój i nie przechodźmy z jednej procesji do drugiej

• **Przyjmowanie Komunii św.** Czyńmy to godnie w postawie stojącej przyklękając przed przystąpieniem do Komunii św. albo jeśli zdrowie nie pozwala uczynmy pokłon przed Chrystusem eucharystycznym. Komunii św. można też przyjąć w postawie klęczącej.

• **Msze wspólne za zmarłych** 30-dniowe i I-szo rocznicowe – za zmarłych w zeszłym miesiącu i rok temu (stara polska tradycja).

• **Msze za zmarłych zbiorowe** - Prawo Kanoniczne nie dopuszcza kumulacji intencji. Kapłani emeryci, kapłani posługujący w Seminarium, kapłani studenci chętnie odprawiają Msze św. za zmarłych zamówione indywidualnie. Zainteresowanych prosimy o zgłoszenie się do kancelarii parafialnej

Jakie są plany duszpasterskie na nowy rok 2013:

• Rekolekcje wielkopostne rozpoczną się 3 marca i poprowadzi Ks. Józef Świerczek.

• Wizytacja kanoniczna, którą przeprowadzi Arcybiskup Wiktor Skworc odbędzie się ok. 20 października.

Jakie mamy plany gospodarcze na rok 2013.

- Rozbiórka starego probostwa.
- Przygotowania do powiększenia cmentarza.
- Remont probostwa.

Słowa wdzięczności:

- Księdzu Grzegorzowi i Tomaszowi za całą posługę duszpasterską,
- Ks. Proboszczowi Wacławowi Basiakowi za posługę duszpasterską w pierwszym półroczu i za wszelką pomoc przy obejmowaniu parafii,
- Szafarzom Komunii św. za pomoc przy rozdzielaniu Komunii św. i zanoszeniu jej do chorych,
- Panu kościelnemu i wszystkim, którzy mu pomagają za całoroczną posługę.
- Siostrze i wszystkim pozostałym organistom za upiększanie Liturgii graniem na organach i śpiewem.
- Paniom dekorującym naszą świątynię.
- Pani pracującej w Kancelarii.
- Kolporterom i wszystkim rozprowadzającym Gościa Niedzielnego,
- Wszystkim posługującym na probostwie i w Domu Parafialnym, kuchni charytatywnej, wydającym dary w punkcie Caritas oraz wszystkim pomagającym w parafialnej Ochronce,
- Parafialnemu Chórowi LIRA wraz z panią Prezes i panią Dyrygent.
- Redakcji czasopisma SPES,
- Górnikom, którzy ufundowali nową figurę Św. Barbary,
- Zarządowi i wolontariuszom Hospicjum Domowego.
- Jastrzębskiemu Katolickiemu Klubowi Trzeźwości.
- Wszystkim dzieciom, młodzieży i dorosłym, którzy angażują się we wszystkie istniejące grupy parafialne. Grupom parafialnym, które poprzez modlitwę, śpiew i dawanie świadectwa umacniają swoją i naszą wiarę, dając wobec innych świadectwo o Bogu, który jest miłością.

BÓG ZAPŁAĆ – niech Pan wynagrodzi wam wasz trud codziennego uświęcania i budowania Kościoła.

Ksiądz Proboszcz

TRZEJ KRÓLOWIE

Mędrcy Świata Monarchowie gdzie spiesznie dążycie.
Powiedzciez nam Trzej Królowie chcecie widziec Dziecie (...)

Te słowa kolędy, której początki sięgają XVII wieku, mówią nam o trzech Mędrcach ze Wschodu - Kacprze, Melchiorze i Baltazarze, którzy podążając za Gwiazdą Betlejemską dotarli do Nowonarodzonego Zbawiciela i złożyli mu pokłon. Każdy z nich osobno przyniósł mu dary: mirrę, kadzidło i złoto. Kiedy podążali do Dziecięcia wstąpili do pałacu króla Heroda. Ten usłyszawszy o Narodzinach Króla Niebieskiego próbował zmusić Trzech Mędrców do tego, aby również wskazali mu drogę do Betlejem (z Ewangelii jednak wiemy, że tak naprawdę chciał tam pójść aby zgładzić Dziecie, nie po to, aby złożyć Mu pokłon). W czasie snu Mędrcom ukazał się Anioł, który ostrzegł Ich o fałszerstwach, jakie król Herod im przekazał. Otrzymali wtedy nakaz aby inną drogą udali się do swojej ojczyzny. Oni posłuchali nakazu Anioła nie wracali tą samą drogą jaką przybyli do Dzieciątka. Król Herod obawiając się utraty swego królestwa i ze zdenerwowania, że Mędrcy nie posłuchali jego nakazu wydał rozkaz zgładzenia wszystkich betlejemskich dzieci w wieku do dwóch lat, święto tych dzieci jest obchodzone 28 grudnia i jest zwane inaczej Świętem Świętych Młodzianków. Legenda mówi, że był też i czwarty król, który również szedł złożyć hołd Nowonarodzonemu Królowi Żydowskiemu, jednak nie dotarł on na miejsce urodzenia Zbawiciela. Nie wiemy także jak miał na imię. Do Trzech Króli możemy modlić się o uważne słuchanie innych (gdyby nasi bohaterowie nie posłuchali wskazówki anielskiej kto wie, co by wówczas się mogło zdarzyć). Święto Trzech Króli jest znane również jako Święto Objawienia Pańskiego, które jest obchodzone 6 stycznia. Relikwie Trzech Mędrców znajdują się w Katedrze Św. Piotra i Najświętszej Maryi Panny w Kolonii (Niemcy)

Marcin Janicki

JUBILEUSZE MAŁŻEŃSKIE**5 rocznica**

Aneta i Piotr Włodarczyk

10 rocznica

Marzena i Sylwester Pająk

15 rocznicaAnna i Krzysztof Gołuszny
Beata i Mirosław Sułkowsy
Anita i Dariusz Parchańczyk**20 rocznica**

Beata i Mariusz Michalczyk

25 rocznicaStanisława i Tadeusz Sawczuk
Beata i Wiesław Rybakowsy**30 rocznica**

Elżbieta i Jerzy Kusiak

40 rocznicaBarbara i Jan Kierstan
Zofia i Tadeusz Szymczak
Teresa i Zenon Muda
Maria i Sylwester Mrzyk**45 rocznica**

Stanisława i Norbert Jendrzewscy

50 rocznica

Elżbieta i Tadeusz Polnik

55 rocznica

Irena i Antoni Polnik

ODESZLI DO PANA**Otylia Michalska ul. Stodoły****Witold Filip ul. Poznańska****Stanisław Nagórka****Henryk Bracha ul. Wrocławska****Gabriela Lukowicz ul. Poznańska****Janusz Kiepiela ul. Opolska**

5 grudnia ksiądz Tomasz Madzia włączył do wspólnoty Kościoła Oliwię Martę Rybakowską córkę Łukasza i Moniki urodzoną 10.08.2012 r.

Natomiast 26 grudnia z rąk ks. Stefana Wyleżałka chrzest otrzymali Joanna, Emilia, Denis i Michał, których przedstawiamy wszystkim na zdjęciach

„Wszyscy, według swych zadań i celów,
mają miejsce w pięknie wszechświata.”
*Legioniście Franciszkowi Stępcu oraz auksyliatorom Jadwidze Gajdzie,
Stefanowi Neimanowi, Agnieszce Tokarek, Elżbiecie Dulembie, Pawłowi
Kałuży, Agnieszce Janecie, Jerzemu Łągiewce, Stanisławowi Podeszwie,
Leonardowi Krajewskiemu i Romanowi Staszewskiemu życzymy, by wsłuchując się
w Słowo Boże potrafili odczytywać i realizować wolę Bożą w codzienności.
Męski Legion Maryi.*

„Mielibyśmy wielu świętych, gdybyśmy uwierzyli,
że możemy dojść do świętości.”
*Paniom Marii Domin i Lidii Kujawińskiej życzymy,
by nie ustawały na drodze świętości, a Chrystus był dla Nich źródłem mocy.
Żeński Legion Maryi.*

„Modlitwa jest siłą człowieka.”
*Paniom Lucynie Jabłońskiej, Wandzie Kłus i Teresie Soji życzymy,
by Pan umacniał Je w każdej chwili życia i uzdalniał do miłości.
Chór „Lira”.*

„Jedynie wierząc we własną nieśmiertelność, człowiek może uchwycić
prawdziwe znaczenie swojego istnienia na ziemi.”
*Seniorom Krystynie Mołdrzyk, Zbigniewie Piaseckiej, Jadwidze Szlachecie,
Wandzie Postół, Jadwidze Gajdzie, Teresie Bąk, Stefani Piechocińskiej,
Krystynie Miluskiej, Bogumile Chrzęścik oraz Teresie Soji
zyczymy, aby każdy dzień przeżywały w bliskości Boga, pamiętając,
że to On jest celem naszego życia.
Seniorzy.*

18 URODZINY

Marlena Pracz
Agata Respondek
Justyna Lubańska
Kamil Kajdres
Dominika Szmajduch
Kamil Rduch
Dawid Rduch

ROCZKI

Hanna Maria Grygier
Jakub Grzegorz Wrona
Milena Katarzyna Brzeska — Miłkuła
Stanisław Roman Kaczorowski
Justyna Milena Walczewska

MAŁŻEŃSTWO ZAWARLI
Agnieszka Karwath i Rafał Habzda

Joanna Patrycja Rabska
córka Kamila i Magdaleny
ur. 10.09.2012

Michał Stanisław Wawryka
syn Lecha i Agaty
ur. 16.10.2012

Denis Sebastian Zięba
syn Sebastiana i Anny
ur. 4.09.2012

Emilia Monika Pankiewicz
córka Michała i Aleksandry
ur. 6.11.2012

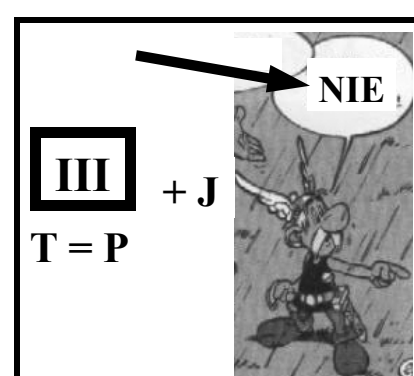
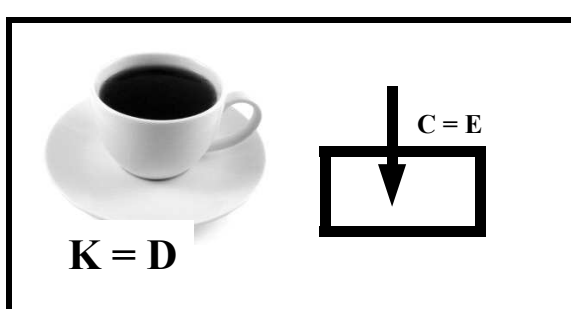
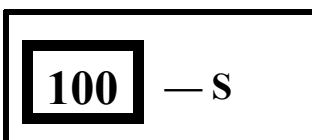
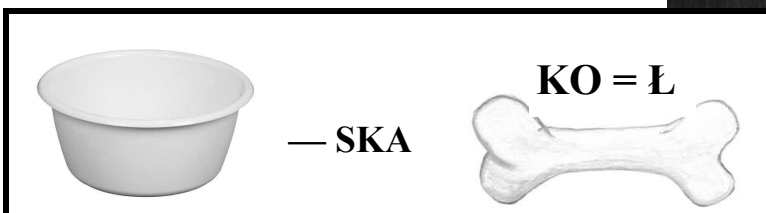

A miało być tak pięknie... Tata zgodził się żebym jechał na ferie na obóz narciarski. To znaczy prawie się zgodził — powiedział, że pojedę jeśli udowodnię, że nie jestem już małym oślątkiem i dam sobie radę sam. Czy dam sobie radę?! Co to w ogóle za pytanie?! Jestem prawdziwym, samodzielnym mężczyzną. Nie to co Kłapcio, nie mówiąc już o Glorii, która nigdy z tego nie wyrośnie, bo jest dziewczynką, a one zawsze potrzebują pomocy. No to musiałem udowodnić wszystkim, że jestem samodzielny. Sam wypastowałem sobie buty, sam założyłem łańcuch w rowerze, sam kazałem Kłapciowi posprzątać w naszym pokoju, sam zjadłem czekoladę, sam odpisałem zadanie z matematyki, sam umyłem swój kubek po obiedzie. No i co?! Jestem samowystarczalny!!! Nawet Tata kilka razy mnie pochwalił... No to się zachęciłem i kiedy Glorii popsuka się lampa, postanowiłem jej pokazać, jaka jest różnica pomiędzy nieporadną dziewczynką, a prawdziwym mężczyzną. Musiałem sprawdzić co się stało. Tylko, jak się dostać pod sam sufit?? Z drabiny nie sięgnę... Hm.. Mam! Prawdziwy facet zawsze znajdzie sposób. Zrobiłem lasso zarzuciłem na żyrandol i zacząłem się wspinać. No i co. Nie potrzebuję niczyjej pomocy — krzyknąłem, zbliżając się do żarówki. I potem to już pamiętam tylko, jak obudziłam się w szpitalu. No i kredki. Na slalomy narciarskie mogę sobie popatrzeć w telewizji, bo oczu mi na szczęście nie zagipsowali... **Osiólek Ofiarka**

Oj co my mamy z tym Osiółkiem. Znow kłopoty. O c z y w i ś c i e samowystarczalność nie zawsze kończy się gipsem i zepsutymi feriami, ale zawsze coś niszczy. Dlaczego nie możemy być samowystarczalni? Jeśli chciałbyś się dowiedzieć to zachęcamy do rozwiązania rebusu. W każdej ramce znajduje się jedno zrebusowane słowo. Powodzenia! Jeśli dobrze Ci pójdzie, możesz przesłać rozwiązanie na adres

comtelafere@poczta.onet.pl

lub przekazać paniom katechetkom w szkole, albo księżom po Mszy św. o godz. 10.00 w kaplicy.

A nagrody za rozwiązania z numeru grudniowego otrzymują **Joasia Radwańska, Justynka Rentflejsz oraz Radek Pałasz**. Gratulujemy. Zostaną one wręczone 13 stycznia na Mszy św. dla dzieci o godzinie 10.00 w kaplicy. No to do zobaczenia.

ODPUSTY W ROKU WIARY W ARCHIDIECEZJI KATOWICKIEJ

Dla ubogacenia szczególnych nabożeństw sprawowanych w Roku Wiary darem świętych odpustów, działając *w celu uświęcenia wiernych* wedle wskazań Ojca Świętego Benedykta XVI i Penitencjarii Apostolskiej, jak również mając na uwadze *w sposób szczególny okoliczności miejsca, kultury i tradycji*, stwierdzam, iż ustanowiony z okazji Roku Wiary odpust zupełny mogą pod zwykłymi warunkami uzyskać wierni Archidiecezji Katowickiej, którzy do 24 listopada 2013 r.:

1. Wezmą udział w co najmniej trzech konferencjach rekolekcji parafialnych albo misji świętych lub w co najmniej trzech wykładach na temat dokumentów Soboru Watykańskiego II i artykułów Katechizmu Kościoła Katolickiego (w jakimkolwiek kościele lub w innym stosownym miejscu).

2. Za każdym razem, gdy będą pielgrzymowali do następujących sanktuariów Archidiecezji Katowickiej:

- a) Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny, Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej w Piekarach Śląskich,
- b) Sanktuarium świętego Floriana w Chorzowie,
- c) Sanktuarium Najświętszego Sakramentu w Jankowicach Rybnickich,
- d) Sanktuarium Matki Bożej Boguckiej w Katowicach Bogucicach,
- e) Sanktuarium Matki Bożej Opiekunki Środowiska Naturalnego w Mikołowie – Bujakowie,
- f) Sanktuarium Matki Bożej Uśmiechniętej w Pszowie,
- g) Sanktuarium św. Józefa w Rudzie Śląskiej,
- h) Sanktuarium Matki Bożej z Lourdes w Rudzie Śląskiej – Kochłowicach,
- i) Sanktuarium św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Rybniku – Chwałowicach,
- j) Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Turzy Śląskiej
- k) Sanktuarium Opatrzności Bożej w Jastrzębiu – Zdroju Górnym.

3. Za każdym razem, gdy:

a) pobożnie nawiedzą (tzn. wezmą udział w uroczystej celebracji bądź przynajmniej zatrzymają się na odpowiedni czas skupienia z pobożnymi medytacjami, kończąc modlitwa Pańską, wyznaniem wiary w jakiejkolwiek formule, jak również przyzywając wstawiennictwa NMP, świętych Apostołów bądź Patronów) następujące bazyliki mniejsze w Archidiecezji Katowickiej: kościół Imienia Najświętszej Maryi Panny i św. Bartłomieja w Piekarach Śląskich, kościół Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Pszowie, kościół św. Ludwika Króla i WNMP w Katowicach – Panewnikach, kościół św. Antoniego z Padwy w Rybniku, kościół św. Wojciecha w Mikołowie oraz katedrę Chrystusa Króla w Katowicach;

b) zgromadzą się na uroczystej Eucharystii i odmówią wyznanie wiary w następujące dni:

– uroczystość Chrystusa Króla – 25 listopada 2012 r., tj. w dzień otwarcia w katowickiej katedrze II Synodu Archidiecezji Katowickiej,

– uroczystość Narodzenia Pańskiego – 25 grudnia 2012 r.,

– uroczystość Objawienia Pańskiego – 6 stycznia 2013 r.,

– uroczystość Zwiastowania Pańskiego – 25 marca 2013 r.,

– uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego – 31 marca 2013 r.,

– święto Miłosierdzia Bożego – 7 kwietnia 2013 r.,

– uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego - 12 maja 2013 r.,

– uroczystość Zesłania Ducha Świętego – 19 maja 2013 r.,

– uroczystość Trójcy Przenajświętszej – 26 maja 2013 r. (pielgrzymka mężczyzn do Piekar Śl.),

– uroczystość Wniebowzięcia NMP – 15 sierpnia 2013 r.,

– uroczystość św. Jacka, głównego patrona Archidiecezji Katowickiej – 17 sierpnia 2013 r.,

– uroczystość Matki Bożej Piekarskiej, głównej patronki Archidiecezji Katowickiej, 12 września 2013 r.,

– uroczystość Chrystusa Króla, 24 listopada 2013 r., podczas zamknięcia Roku Wiary,

c) w dowolnym wybranym dniu Roku Wiary pobożnie nawiedzą kościół, w którym otrzymali chrzest i odnowią prywatnie przyrzeczenia chrzcielne;

d) odpust zupełny mogą uzyskać te także osoby, które z poważnych przyczyn nie mogą spełnić wymienionych wyżej warunków (np. mniszki klauzurowe, osoby chore, starsze, więźniowe, jak i ci, którzy nieustannie służą chorym w szpitalach i innych miejscach do tego przeznaczonych), jeśli będą jednoczyć się duchowo np. podczas transmisji telewizyjnych lub radiowych uroczystości Roku Wiary pod przewodnictwem Ojca Świętego lub Arcybiskupa Metropolity katowickiego i odmówią modlitwy: „Ojcze nasz”, wyznanie wiary oraz inne modlitwy odpowiadające celom Roku Wiary, ofiarując jednocześnie swoje cierpienia i niewygody.

Przypominam wiernym, iż wedle norm prawa powszechnego (*Enchiridion Indulgentiarum. Normae et Concessionones*, quarta editio, Libreria Editrice Vaticana 1999) z łaską odpustu zupełnego łączy się również uczestniczenie w ćwiczeniach duchowych (np. rekolekcjach), trwających przynajmniej trzy pełne dni. Zachęcam zatem, by celem szczególnego pogłębienia duchowości w trakcie Roku Wiary wziąć udział w rekolekcjach zamkniętych w jednym z archidiecezjalnych domów rekolekcyjnych: Domu Rekolekcyjnym Archidiecezji Katowickiej im. bp. Stanisława Adamskiego w Wodzisławiu Śląskim – Kokoszycach, Domu Rekolekcyjnym w Katowicach-Panewnikach, Ośrodka Spotkań i Formacji im. św. Jadwigi Śląskiej w Brennej, Domu Rekolekcyjnym Ruchu Światło-Życie „Emaus” w Koniakowie, Domu Formacyjnym Ruchu Światło-Życie w Wiśle - Jaworniku, lub Domu Formacyjnym Ruchu Światło-Życie „Idylla” w Wiśle.

Aby *uzysnać łatwiejszym dostęp do Sakramentu Pokuty i do otrzymania przebaczenia poprzez władzę Kluczy Kościoła*, przypominam, iż na mocy dekretu Biskupa Katowickiego z dnia 10 kwietnia 1984 r. (VA I-5463/84), władzę zwalniania z kary ekskomuniki za przerwanie ciąży po zaistnieniu skutku otrzymują:

- a) protonotariusze apostołscy, prałaci honorowi, kapelani Jego Świątobliwości,
- b) kanonicy gremialni i honorowi kapituły katedralnej,
- c) księża dziekani i wicedziekani oraz proboszczowie i administratorzy parafii,
- d) wyżsi przełożeni zakonni,
- e) wszyscy spowiednicy:

- w czasie spowiedzi wielkanocnej,
- w czasie misji, rekolekcji, dni skupienia,
- w czasie kanonicznych wizytacji biskupich i odpustów parafialnych,
- z okazji spowiedzi generalnych przynajmniej z jednego roku,
- z okazji spowiedzi narzeczonych, żołnierzy, więźniów,
- z okazji spowiedzi w szpitalach i chorych, którzy nie wychodzą z mieszkania oraz kobiet ciężarnych,
- w kościołach – sanktuariach diecezji oraz bazylikach mniejszych.

Przed rozgrzeszeniem spowiednik winien zobowiązać penitenta do stanowczej poprawy na przyszłość i wyznaczyć mu odpowiednią pokutę oraz zadośćuczynienie za popełnione przestępstwo. Rozgrzeszenia od cenzury spowiednik udziela po wzbudzeniu odpowiedniej intencji przy użyciu prawem przepisanej formuły rozgrzeszenia z możliwością wypowiedzenia formuły specjalnej: „*Na mocy udzielonej mi władzy uwalniam ciebie z więzów ekskomunikacji. W imię Ojca i Syna, + i Ducha Świętego*” (Obrzędy Pokuty, Katowice 1996, s. 195), którą należy odmówić przed absolucją z grzechów.

Dekret ten jest ważny jedynie w czasie Roku Wiary.

Quibuscumque in contrarium facientibus non obstantibus.

ks. Adam Pawlaszczyk
Kancelarz Kurii Metropolitalnej

+ Wiktor Skworc
Arcybiskup Metropolita Katowicki

30.11.2012

Boże, co to w ogóle był za dzień?! Sama

nie wierzę w to, co zrobiłam. To było.. dziwne! Ale chwila, może od początku. Sonia zaproponowała mi, żebym dołączyła do oazy, przyszła na jedno spotkanie i zobaczyła co i jak. Na początku się lekko wzbraniałam, ale w końcu uległam. Miałam być o 18.00 w Domu Parafialnym. Weszłam tam i... jakoś mi się dziwnie zrobiło.. wszyscy gadali, śmiali się, a w sumie wyglądali nawet, jak zwyczajni ludzie. Spodziewałam się czegoś gorszego. Ale potem zaczęło się spotkanie w grupie. Pech chciał, że nie byłam z Sonią. Ta animatorka była dziwna.. mówiła o wielkiej miłości, radości itd. I była tak podekscytowana.. nie rozumiem. Ale to jeszcze nic. Na spotkaniu ogólnym był ksiądz. Ten to dopiero mnie zdziwił.. był STRASZNIE WYSOKI.. można by

nawet powiedzieć, że za długi.. ale chudy jak patyk.. i miałam wrażenie, że gdyby ściągnął okulary, to by nic nie widział.. Ale muszę przyznać, że na gitarze grał super i nieźle gadał. Poza tym wszyscy byli jacyś radośni, ciągle się szczerzyli Bóg wie z czego... Zdawali się być nawet nadpobudliwi.. po prostu dziwni... Chociaż muszę powiedzieć, że radość się trochę udziela. Ale nie wiem czy tam wrócę. Ta moderatorka chce zorganizować jakieś podchody czy coś... może się wybiore. Podobno są fajne.

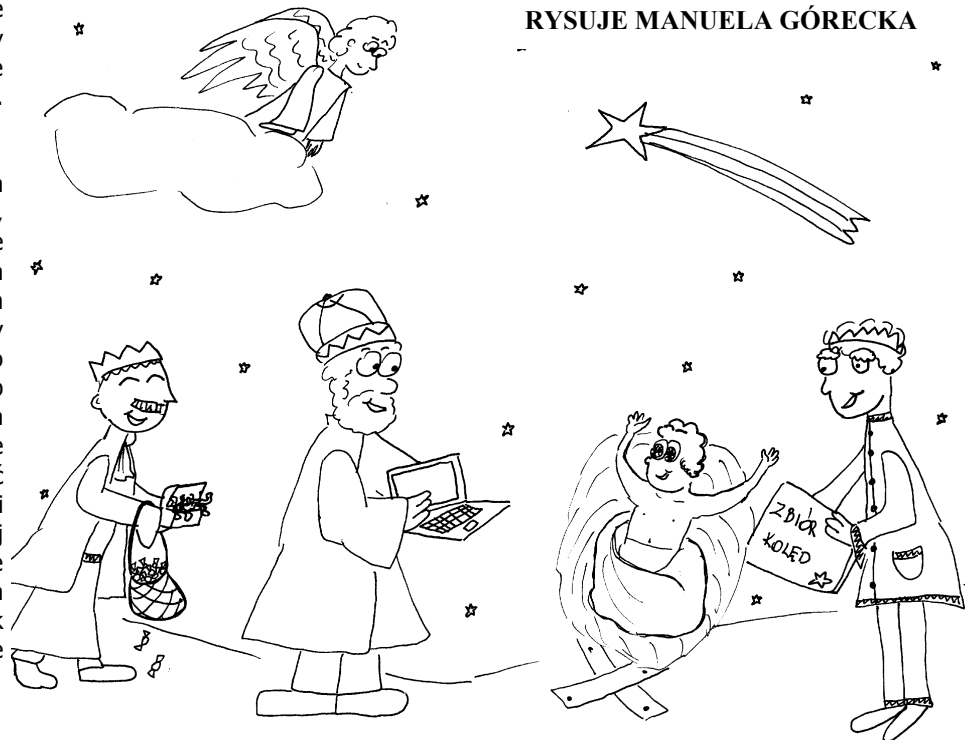
02.12.2012

Ci ludzie na serio są dziwni (ostatnio chyba nadużywam tego słowa, no ale cóż, pasuje). Podchody owszem, były fajne, ale jak można latać po całym mieście wielką grupą, śpiewać na dworcu autobusowym albo wręczać pani na basenie kwiaty zerwane przed 5 minutami? -- O albo jeszcze była taka „akcja”, że kilka osób musiało zaczepić kogoś kto biegał (na szczęście nie ma śniegu) i zrobić sobie z nim zdjęcie.. bo niby kiedyś mieli być sławni czy coś.. . Ja się chyba powoli zaczynam bać tych ludzi... Jednak z drugiej strony, tyle pozytywnej energii jeszcze nigdy na raz nie doświadczyłam.. Chyba jednak zostanę na oazie dłużej. W czwartek ma być jakaś adoracja... zaciekało mnie to, nie powiem.

PISZE MONIKA GRABOWSKA

MAŁOLETNI PAMIĘTNIK

RYSUJE MANUELA GÓRECKA

ADWENTOWE CZUWANIE

15 grudnia wieczorem odbyło się adwentowe czuwanie. Ksiądz Grzegorz przeprowadził nas przez noce wiary Abrahama, Mojżesza i Maryi oraz zanurzył w wierze Jezusa, czyli

Jego relacji z Bogiem Ojcem. W tym Roku Wiary uczylimy się od nich co znaczy naprawdę uwierzyć.

Od Abrahama tego, że trzeba większą uwagę zwrócić na Osobę Boga niż na dar, który On przynosi. Uczylimy się zostawiać to i tych, do których jesteśmy przywiązani, jak Abraham do Izaaka.

Od Mojżesza tego, że wiara, to również zostawianie własnych pomysłów na zbawianie i uszczęśliwianie ludzi i przyjmowanie pomysłów Boga. Uczylimy się zgody na rozczarowanie własną słabością i niepowodzeniem, które zaakceptowane, mogą prowadzić do zaufania Bogu.

Od Maryi uczylimy się wiary, która nie szuka dowodów i potwierdzeń, nie pyta dlaczego i na jakiej podstawie, ale prosi po prostu – powiedz, jak mam zrobić to, czego Ty chcesz. Nie dlaczego, ale jak. Uczylimy się też wiary, która daje zdolność zauważania potrzeb

innych, zdolność miłości, która widzi

PRZED PASTERKĄ

Od Jezusa chcieliśmy uczyć się opierania swoich wyborów na relacji z Bogiem Ojcem

Jak co roku, oaza przygotowała krótkie przedstawienie, próbujące wprowadzić nas w tajemnicę Bożego Narodzenia i zaprezentowała je bezpośrednio przed Pasterką. Wysiłki młodzieży można zobaczyć na zdjęciach na ostatniej stronie. Dziękujemy aktorom i muzykom za czas i trud prób i życzymy by radość wspólnego tworzenia otworzyła serca na obecność Jezusa, który przychodzi, by być między nami. **Ala Kaczorowska**

Odnowiliśmy swoje przyrzeczenia chrzcielne i postanowiliśmy pójść za Jezusem w głąb wiary, w głąb relacji z Nim.

Szkoda tylko, że tak wiele osób przestraszyło się zimnego, grudniowego kościoła i nie zdecydowało z nami poczuwać...

Dziękujemy księdzu Grzegorzowi za trud i ogrom czasu włożony w przygotowanie czuwania i oazowiczom za czytanie, śpiewanie i zapalanie świec.

Ala Kaczorowska

Wydawca SPES: Parafia św. Katarzyny w Jastrzebiu - Zdroju
ul. Św. Katarzyny 3 tel. 32 4712055

www.katarzyna.katowice.opoka.org.pl

Zespół redakcyjny: ks. proboszcz Stefan Wyleżałek,
Emilia Kaczorowska, Alicja Bakalarczyk, Magda Rutka, Weronika Rutka, Manuela Górecka, Monika Grabowska, Ala Kaczorowska

Zdjęcia: ks. Grzegorz Krzyk, Krzysztof Jarczok, Marcin Grygierek

Numer zamknięto: 2 stycznia 2013

Nakład: 400 egzemplarzy

RORATY

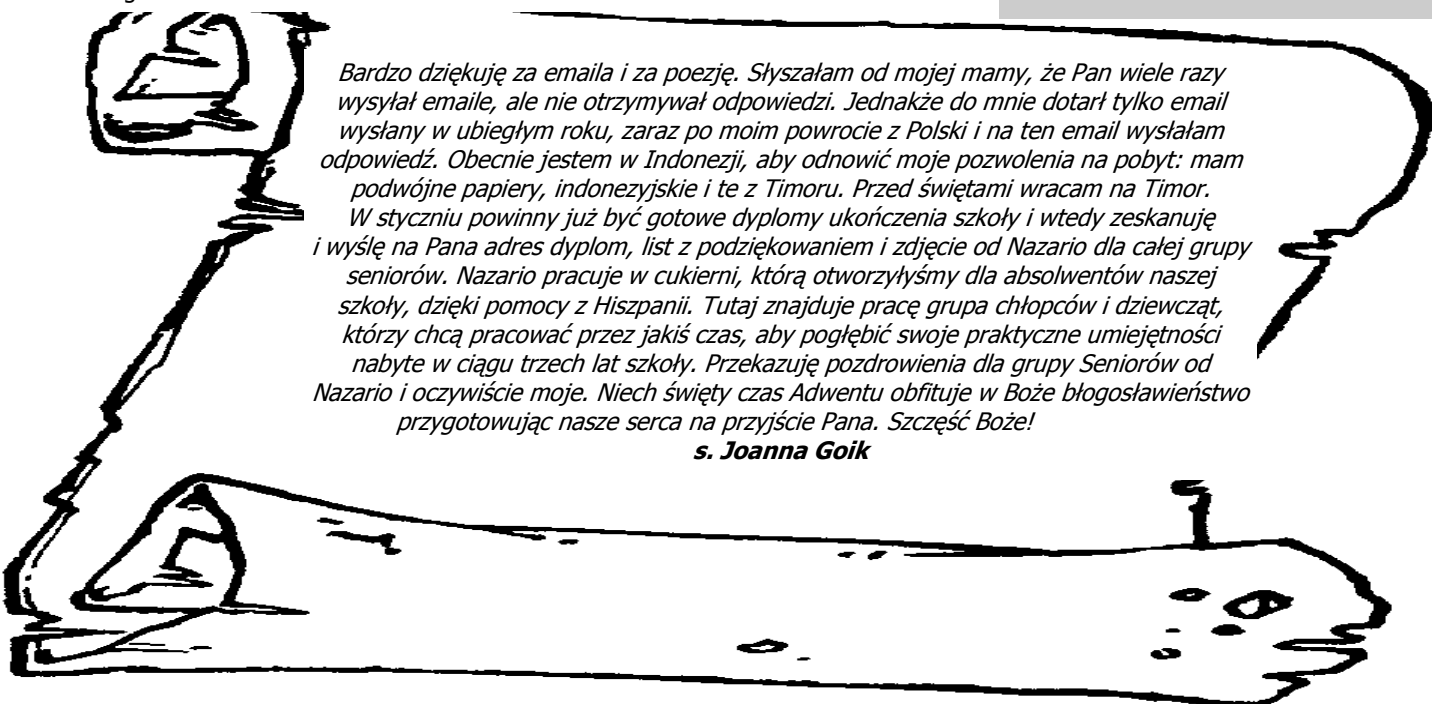
W naszej adwentowej drodze nie pozostaliśmy sami. Najjaśniejszymi jej drogowskazami były chyba Roraty. Od poniedziałku do piątku w każdy rano, gromadziły się w kościele dzieci i uczyły się co znaczy pójść w ciemno za Światłem, którym jest Jezus. Wspomagali je w tym poznawaniu ksiądz Tomek i ksiądz Grzegorz, opowiadając historie o świętych i wskazując postawy, które warto w nich naśladować. Oczywiście rozdano przy tej okazji mnóstwo nagród, między innymi żywego karpia. Swoją drogą ciekawe, czy on jeszcze żyje...

W piątki wieczorem Roraty dla młodzieży prowadził ksiądz Proboszcz a w soboty rano na Roratnich Mszach modlili się dorośli. Tu żadnych nagród nie było, ale mamy nadzieję, że owocem tych Eucharystycznych spotkań były serca bardziej otwarte na Boga. Dziękujemy naszym kapłanom za trudy związane z głoszeniem Słowa, pomysłowość w szukaniu dróg dla Niego i za długie adwentowe dyżury w konfesjonałach, gdzie w ukryciu rodził się w naszych sercach Bóg

Ala Kaczorowska

POZDROWIENIA Z TIMORU

Pan Stanisław Łukasik przesłał w imieniu parafialnej grupy Seniorów życzenia dla siostry Joanny Goik oraz Nazario, któremu Seniorzy przez swoje dobrowolne comiesięczne składki, pomagają w uczeniu się. Misjonarka odpowiedziała na list oraz przesłała zdjęcie wychowanka.

Bardzo dziękuję za emaila i za poezję. Słyszałam od mojej mamy, że Pan wiele razy wysyłał emaila, ale nie otrzymywałam odpowiedzi. Jednakże do mnie dotarł tylko email wysłany w ubiegłym roku, zaraz po moim powrocie z Polski i na ten email wysłałam odpowiedź. Obecnie jestem w Indonezji, aby odnowić moje pozwolenia na pobyt: mam podwójne papiery, indonezyjskie i te z Timoru. Przed świętami wracam na Timor. W styczniu powinny już być gotowe dyplomy ukończenia szkoły i wtedy zeskanuję i wyślę na Pana adres dyplom, list z podziękowaniem i zdjęcie od Nazario dla całej grupy seniorów. Nazario pracuje w cukierni, którą otworzyliśmy dla absolwentów naszej szkoły, dzięki pomocy z Hiszpanii. Tutaj znajduje pracę grupa chłopców i dziewcząt, którzy chcą pracować przez jakiś czas, aby pogłębić swoje praktyczne umiejętności nabyte w ciągu trzech lat szkoły. Przekazuję pozdrowienia dla grupy Seniorów od Nazario i oczywiście moje. Niech święty czas Adwentu obfituje w Boże błogosławieństwo przygotowując nasze serca na przyjście Pana. Szcześć Boże!

s. Joanna Goik

Tegoroczna akcja „Kolędniczy misyjni” była zorganizowana w naszej parafii 6 raz. dzięki hojności parafian z Górnego zebraliśmy 905,50 zł-serdecznie BÓG ZAPŁAĆ!

W piątek 29 grudnia dzieci z Koła Misyjnego odwiedziły mieszkańców Jastrzębia Górnego z Dobrą Nowiną o Narodzinach Jezusa. Towarzyszyła im oczywiście katechetka Sylwia Oleksy, która nie zrezygnowała z obecności, pomimo gorączki i dość uciążliwego kaszlu. Kolędowanie rozpoczęło się od domu rodziców siostry Joanny Wala, ponieważ zebrane pieniądze zostaną wysłane do Kongo, aby wesprzeć tam jej misyjną działalność.

Wszystko było świetnie przygotowane, kolędniczy przebrani, każdy miał swoją rolę do odegrania, a ci, którzy gościnnie otwarli drzwi otrzymali nie tylko życzenia pokoju, ale także pamiątkowe obrazki. Niestety nie wszyscy chcieli wysłuchać dzieci i zatraskiwali przed nimi drzwi. Pani Sylwia pocieszała kolędniczy, mówiąc im, że mogą się teraz poczuć, jak Maryja i Józef, których nie chciano nigdzie przyjąć. A dzieciom było chyba trochę przykro, ale się nie poddawały i pukały do kolejnych domów wypatrując uśmiechniętych twarzy i może nawet nie wiedząc, że do tych uśmiechów mocno się przyczyniły.

Jakie wrażenia z kolędowania miały same dzieci, można przeczytać poniżej. Jak to wszystko pięknie wyglądało, można zobaczyć na zdjęciach.

Dziękujemy pani Sylwii, za przygotowanie całej imprezy i zdzieranie kolędami chorego gardła, a dzieciom, za wysiłek, marznienie i wytrwałość

Ala Kaczorowska

Marta: każdego roku w okresie świątecznym kolędujemy z kółkiem misyjnym, jest to bardzo przyjemne, choć czasem odczuwamy taki smutek, gdy ludzie nie otwierają nam drzwi lub są dla nas niemili...

Dominika: mimo, że było nam zimno, mróz lekko szczypał w nos i tak dzielnie kolędowaliśmy do końca i za rok idziemy znowu z radosną nowiną, że Jezus się narodzi!

Wiktoria: wielu było takich, którzy nam otwierali z uśmiechem i słuchali co przygotowaliśmy, w każdym takim domu zostawialiśmy pamiątkowy obrazek.

Maciej: co roku kolędujemy dla innej misjonarki z naszej parafii, w tym roku będzie to siostra Joanna Wala z Kongo.

**OAZOWE
JASEŁKA
PRZED
PASTERKĄ**

